

39.6.2

49a (משנה ב) → 50a (דגים וביצים)

1.	והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ויקרא טו, ו
2.	ונגשו הפהגים בגי לוי כי במ בחר ה' אלהיך לשרתו ולברך בשם ה' ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: דברים כא, ה
3.	וביום הראות בו בשר חי וטמא: ויקרא יג, יד
4.	ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הפהג: ויקרא יג, יב
5.	אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הפהג או אל אחד מבניו הפהגים: ויקרא יג, ב

- I עליון to סימן תחתון to משנה ב
- a **כלי חרס**: if it has a hole big enough to infuse liquid, it is big enough to exude – but could be big enough to exude only
- i **Implication**: if **מכניס**, may not be used for **מי חטאת**, and if it is already a broken **כלי** ("גסטרא") it is now unfit (→no כלים) (no טומאת כלים)
- 1 **But**: if it is only מוציא, it is fit for **מי חטאת** (but, as a גסטרא, is still rendered a non-כלי)
- (a) **Reason**: we don't use a גסטרא to "back-up" another גסטרא
- ii **מכניס** **ברייטא**: representing various opinions about how to test if the **כלי** is מוציא or even מכניס
- b **אבר וצמרון**: if it has a nail, it has a bone; but it could have a bone without having a nail
- i **Implication**: if it has a nail, it is מיטמא באהל, as well as מגע ומשא; without צמרון, no טומאת אהל
- ii **דב**: an extra digit with no nail is only מיטמא במגע ובמשא; per יוחנן ר' – only if aligned with other digits
- II משנה ג: another similar relationship – in re: טומאה
- a **טומאת מדרס** **וטומאת מת**: if it is susceptible to מדרס, it is susceptible to **טומאת מת**; but could be susceptible to **טומאת מת** only
- i **Rule**: includes a basket – if he sat on it, not מיטמא מדרס, in spite of v. 1a, v. 1b teaches that it must be made for sitting
- III משנה ד: similar relationship between fitness to adjudicate capital cases and monetary cases
- a **ד"נ וד"מ**: if one is fit as a judge for capital cases, he is fit for financial cases (דיני ממונות); but one may be fit for דיני ממונות only
- i **דב יהודה**: comes to include a ממזר (who is fit for ד"מ only)
- ii **Challenge**: same משנה – with same inference by רב יהודה – appears in דב: סנהדרין
- 1 **Answer**: one extends to include גר, the other – ממזר
- 2 **Justification**: "טיפה כשרה" קהל is fit to marry into ממזר; קהל comes from "טיפה כשרה"
- IV משנה ה: similar relationship between fitness for עדות and fitness for דין
- a **דיינים**: if one is fit to serve as a דין, he is fit to serve as an עד; but could be fit for עדות only
- i **ד' יוחנן**: comes to include a 1-eyed man (blind in one eye – fit for עדות only)
- ii **Per**: ר"מ (ברייתא) – interpreting v. 2 sees analogy between ריב (ד"מ) and נגעים
- 1 **Just as**: נגעים are seen by day (v. 2) and by a sighted כהן (v. 3), so too ד"מ must be adjudicated by sighted דין during day
- 2 **And just as**: ריבים cannot be adjudicated by a relative, so too נגעים may not be seen by a כהן who is a קרוב
- 3 **Proposal**: perhaps, just as ריבים require 3, נגעים should require 3 (ק"ו) – if his ממון is "decided" by 3, certainly his body...)
- (a) **Rejection**: v. 5 explicitly allows for a single כהן to investigate נגעים
- iii **story**: there was a (partially?) blind man in יוחנן ר' neighborhood who acted as judge and יוחנן ר' allowed it to stand
- 1 **challenge**: ר' ruled that we follow משנה סתם; ours (and סנהדרין דב:), per his own interpretation, excludes blind דין
- 2 **answer**: there is a competing משנה סתם (ibid) – ד"מ are begun by day but may conclude at night
- (a) **explanation**: this משנה clearly rejected comparison with נגעים, which must be fully judged by day
- (b) **justification**: ר' preferred that סתם as it represented a consensus, or because it was taught with דינים
- V משנה ו: similar relationship between מעשרות חיוב and susceptibility to טומאת אוכלין
- a **אוכלין**: if a food is susceptible to חיוב במעשרות, it is susceptible to טומאת אוכלין; but could be susceptible to ט"א only
- b **Teaching**: that even meat, fish and eggs (are susceptible to ט"א)